

Η «χαμένη γενιά» όπως αποκαλούν οι κοινωνιολόγοι τους 20άρηδες και όσους έχουν πατήσει μόλις τα 30, είναι ένας πονοκέφαλος για την αγορά ακινήτων. Η γενιά που μαστιζείται από την ανεργία ή είναι χαμηλόμισθη καθυστερεί να... ενηλικιωθεί. Και αυτό έχει επίπτωση στην αγορά κατοικίας. Λόγω των οικονομικών δυσκολιών, μεγάλο μέρος των ατόμων αυτών κατοικεί ακόμα στο σπίτι των γονέων τους. Δεν βγάζουν αρκετά χρήματα για να πληρώσουν ενοίκια (και ό,τι συνεπάγεται μία κατοικία) και σίγουρα δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να αγοράσουν ένα δικό τους σπίτι. Έτσι, ενώ λογικά θα έπρεπε να επενδύσουν χρήματα στη κατοικία και τονώσουν την αγορά, εκείνοι διαλέγουν τη συμβίωση με τους γονείς αναβάλλοντας επ' άπειρον την αγορά κατοικίας.

Αποκαλυπτικά είναι και τα στοιχεία από την πρόσφατη έρευνα εργατικού δυναμικού σύμφωνα με την οποία το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας παρατηρείται στους νέους ηλικίας 15-29 ετών, ήτοι 24,2%. Για νέες γυναίκες το αντίστοιχο ποσοστό φθάνει στο 30,6%. Ως προς το επίπεδο εκπαίδευσης, το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας παρατηρείται σε όσους δεν έχουν πάει καθόλου σχολείο (19,3%), στους απόφοιτους ανώτερης τεχνολογικής επαγγελματικής εκπαίδευσης (15,1%) και σε όσους έχουν ολοκληρώσει μερικές τάξεις δημοτικού (12,4%). Το χαμηλότερο ποσοστό παρατηρείται σε όσους έχουν διδακτορικό ή μεταπτυχιακό (7,5%) και στους πτυχιούχους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (9,4%). Η κατανομή αυτή έχει άμεση επίπτωση στην αγορά κατοικίας καθώς: -μειώνεται η ζήτηση για ενοικιαζόμενη κατοικία -μετατίθεται χρονικά αλλά και περιρίζεται ο αριθμός των γάμων και επομένως η ζήτηση για αγορά κατοικίας από νέες κυρίως ηλικίες.